

Guds uppmaning till styrka och andlig resning

En teologisk analys av versen i Kapitel 3 vers 139

Tappa inte modet och glöm er sorg! Står ni fasta i tron kommer ni att vinna överhanden.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Den koraniska versen *wala tahinu wala tahzanu wa antumul alawna in kuntum muminin* återfinns i sura Al Imran, vers 139, och utgör en av de mest kraftfulla uppmaningarna till psykologisk, andlig och moralisk styrka i islams heliga skrift. Versen kan översättas som: "Falla inte i svaghet och ge inte efter för sorg, ni ska vara de högsta om ni är troende." Denna vers har genom historien varit central i muslimsk teologi, särskilt i diskussioner om motgångar, prövningar och kollektiv resning.

I den klassiska tafsirtraditionen framhåller kommentatorer som Al Tabari och Ibn Kathir att versen uppenbarades i samband med händelserna efter slaget vid Uhud, då den muslimska gemenskapen drabbades av förluster

Guds uppmaning till styrka och andlig resning

och känslomässig nedstämdhet. Versen fungerar som en gudomlig intervention som återupprättar moralen och påminner de troende om att deras värdighet och framtida framgång inte avgörs av tillfälliga nederlag. Gud uppmanar dem att inte låta svaghet eller sorg dominera deras inre tillstånd, eftersom deras ställning i verkligheten är högre så länge de håller fast vid tron.

Teologiskt sett uttrycker versen en central princip i islam: att tro inte enbart är en intellektuell övertygelse, utan en kraft som formar människans psykologiska och existentiella hållning. Forskare som Fazlur Rahman och Seyyed Hossein Nasr betonar att islam inte separerar det andliga från det praktiska livet. Tron är en aktiv energi som ger människan förmåga att stå emot motgångar, att återhämta sig och att se sin situation i ljuset av en större gudomlig plan. Versen fungerar därför som en påminnelse om att den troende aldrig är helt utlämnad åt världsliga omständigheter.

Versens formulering *antumul alawna* - "ni ska vara de högsta" - har analyserats av flera teologer som en bekräftelse på den moraliska och andliga överlägsenhet som följer av sann tro. Detta handlar inte om politisk dominans eller materiell makt, utan om en inre resning som bygger på förtröstan på Gud, moralisk integritet och andlig klarhet. Ibn Ashur framhåller att versen uttrycker en form av existentiell överlägsenhet: den troende står över förtvivlan, över pessimism och över den typ av hopplöshet som kan drabba människor som saknar en högre mening.

Versen har också en psykologisk dimension som är anmärkningsvärt modern. Den uppmanar till att inte låta känslor av sorg och svaghet bli dominerande livshållningar. Islam erkänner att sorg är en naturlig mänsklig reaktion, men den varnar för att låta den bli ett permanent tillstånd som förlamar handlingskraften. Denna balans mellan mänsklighet och andlig disciplin återkommer i profetens liv, där han själv upplevde djup sorg men aldrig lät den leda till förtvivlan eller passivitet.

Hermeneutiskt sett är versen universell. Även om den uppenbarades i en specifik historisk kontext, är dess budskap tidlöst. Den riktar sig till varje troende som möter motgångar, förluster eller perioder av svaghet. Islamisk teologi betonar att prövningar är en del av livet och att de fungerar som medel för andlig fördjupning. Versen erbjuder därför en vägledning som förenar trons kraft med mänsklig uthållighet.

Sammanfattningsvis uttrycker versen *wala tahinu wala tahzanu wa*

antumul alawna in kuntum muminin en av islams mest centrala principer: att tron ger människan styrka, värdighet och förmåga att resa sig över livets svårigheter. Den förenar teologi, psykologi och moral i en kort men djup formulering som fortsätter att inspirera muslimska tänkare och troende världen över.

Källor

- Al Tabari, *Jami al Bayan fi Tafsir al Quran*.
- Ibn Kathir, *Tafsir al Quran al Azim*.
- Ibn Ashur, *Al Tahrir wa al Tanwir*.
- Rahman, Fazlur. *Major Themes of the Quran*. University of Chicago Press, 1980.
- Nasr, Seyyed Hossein. *The Study Quran*. HarperOne, 2015.
- Bernström, Muhammed Knut. *Koranens budskap*. Proprius, 2000.